

Sejler *Avisen*

Albatros

April 2006

R 3 TACK

JAN ESKE BERTELSEN
**GLØBETROTTER
PÅ LIVSTID**

EGE YAT
YACHTEN FRA DET
ÆGÆISKE HAV

NY SERIE
OM BÅDTEKNOLOGI
INFUSIONSTEKNIK

BÅDTEST: SEA RAY 290

AMERIKANSK MUSKELBUNDT

Go West

- that's best

I december/januar bragte vi 1. del af rejseberetningen fra vores sejlads omkring de Ioniske øer. Her følger 2. og sidste del, hvor vi bl.a. oplever den fantastiske kyststrækning langs Paxos og delfinleg i Adriaterhavet.

I løbet af de første fem dage i farvandet syd for Levkas har vi efterhånden indrettet båden, så den er optimeret til de meget varme og for os uvante forhold. Vi har eksempelvis taget risten fra ovnen og lagt i bunden af køleboksen, således at madvarerne ikke flyder rundt i vand, efterhånden som de store isblokke, vi køber for at hjælpe med at holde tingene kolde, smelter. Vi har også accepteret den usik

Vi nød at lege sammen med delfinerne.

Til venstre ses den gamle fæstning, der spillede en vigtig rolle for Parga i mange år.

'VI VIL SENT GLEMME DET
GLÆDESUDBRUD, HAN RÅBTE
UD OVER HELE DET GRÆSKE ØHAV,
DA HAN DYKKERBRILLERNE OG
OPDAGEDE DET RIGHOLDIGE LIV
UNDER VANDOVERFLADEN'

charterbådene hernede gør brug af: Eget nationalitetsflag i gæsteflagsstørrelse, der er ført under salingen som et høflighedsflag. På Kiriacoulis basen i Marina Levkas får vi det gode råd, at vi næste morgen skal starte meget tidligt inden den fremherskende vind fra nordøst slår igennem. Det gælder om at få overstået det åbne stykke på ca. 30 sømil mod Parga, hvor bølgerne kan komme rullende frit helt ovre fra Italien, inden middagstid.

Parga - Korfus øjne og øre

Da vi næste morgen står op sammen med solen kl. 6.30 er vi en hel gruppe af både, der alle skal nord over som følges ad og gør klar til at passere dreje-broen, der forbinder Levkas med fastlandet, når den åbner kl. 7.00.

Lige meget hvor man dykker ned, vrimer det med liv under vandoverfladen.

Vi nyder det smukke landskab og den gamle fæstning, som ligger badet i det rødlige morgenlys til styrbord. Vi skilles kun langsomt fra de øvrige både, der alle sejler for motor i den vindstille morgen. Da der efter en times tid kommer en svag vind, ruller vi sejlene ud og glæder os over, at de hjælper med at stabilisere bådens svage rulninger i de gamle dønninger.

Vi ankommer tidligt om eftermiddagen til Parga, byen der i mange år har ført en omskiftelig tilværelse, og som både har været på Tyrkiske, Engelske og Franske hænder, og som først blev Græsk i 1913. Før dette spillede byen en hovedrolle for købmændene fra Venedig, der på grund af byens strategiske beliggenhed kaldte Parga for Korfus øjne og øre. Parga er i dag en flot by med en masse charterturister, der nyder den lange gode strand om dagen, og entrer byens talrige taverner om aftenen.

Feriens bedste legeplads

Det er her i Parga, at det endelig lykkes os at få besætningens yngste medlem, Christian på seks år til at forstå, hvordan snorkeludstyret virker. Indtil nu har han haft alt for travlt med at nyde legen i det varme vand, til at han kan høre efter og give sig tid til at få vejrtrækningen under kontrol. Han har derfor endnu ikke opdaget de myriader af fisk i forskellige farver, der svømmer rundt imellem os i det azurblå hav. Vi vil sent glemme det glædesudbrud, han råbte ud over hele det græske øhav, da han første gang så gennem dykkerbrillerne og opdagede det righoldige liv under vandoverfladen.

Det var derfor også her, at jeg i min eufori og glæde over drengens begejstring, dykkede et par meter ned og samlede en rød orm op, som jeg som den stolte fader fremviste for min søn. Det gør jeg aldrig mere. Det er i dag indlysende for mig, at en langsomt kravlende orm, der ses så tydeligt, må have en form for forsvarsmekanisme. Jeg erindrer i dag stadig den kraftig brændende fornemmelse, der plagede mig det meste af den efterfølgende nat.

Delfinleg

Faunaen er endnu ikke færdig med at øse af gavmilde oplevelser på denne ferie. Da vi næste dag sejler mod Antipaxos, bliver vi pludselig opmærksomme på en krydsende delfinflok. Disse utroligt smukke dyr glæder og betager os, hver gang vi ser dem med deres leg omkring båden. Vi drejer af og følger dem i et stykke tid, indtil vi igen sætter kursen mod øgruppen, der ligger ca. 10 sømil vest for fastlandet.

Paxos og Antipaxos var de første af de græske øer, vi så fra flyvemaskinen under indflyvningen til Preveza lufthavnen mere end en uge tidligere. Allerede dengang lovede vi hinanden at disse grønne paradisoer, der lå omkranset af det smukkeste turkis farvede vand, måtte vi se nærmere på, når vi nåede så langt.

Vi kommer sejlene fra øst, og vores førstehåndsindtryk af øerne er præget af de mange turistbåde, der laver udflugter fra enten Korfu, Parga eller Paxos. Fra den første del af turen, da vi sejlede i farvandet syd for Levkas, var vi blevet vant til, at have de dejlige steder helt for os selv, men dette gælder altså ikke her.

De krogede gamle gader i Parga emmer af græsk stemning.

De krogede gamle gader i Parga emmer af græsk stemning.

Vestsiden af Paxos med de mange spændende klippeformationer er utrolig flot.

'DET FORREVNE KYSTLANDSKAB, DER MØDER OS, ER EN AF FERIENS ABSOLUTTE HØJDEPUNKTER'

Pittoreske landskaber

Vi går en tur i havnen langs tavernerne i havnen i Paxos om aftenen, og her husker vi, at chefen for Kiriacoulis basen havde sagt, at når vi besøgte de Ioniske øer, skulle vi huske på at vestsiden af øerne, der vender mod Adriaterhavet og Italien er de mest spektakulære. Som hr. Kouyiomtzis udtrykte det: "Go West – That's Best. Vi sejler derfor ikke den korteste vej næste dag, men sejler i stedet først mod syd for derefter at komme om på vestsiden af Paxos. Det forrevne kystlandskab, der møder os, er en af feriens absolutte højdepunkter. Det er ikke til at sige, hvad der gør det største indtryk på os, men vi overvældes gang på gang af de imponerende klippeformationer, der danner store naturskabte broer og klippesøjler, der rejser sig 75-100 meter lodret op i himlen. Der er også dybe grotter, og vi sætter gummibåden i vandet, for at padle på ekspedition dybt ind i en af dem. Således mætte af oplevelser sejler vi videre mod nord, hvor vi et par dage senere anløber Korfu.

Yiannis Soukeras fremfører et forrygende flot show, hvor han viser de traditionsrige græske danse på vores sidste aften i Grækenland.

Dans mellem levende lys og knuste tallerkner

Vi vælger først at anløbe selve Korfu by, hvor vi lægger til neden for det gamle fort, som i mange år har forsvaret byen med dens voldgrave og ringmure. Fæstningen kan dog ikke forsvare byen mod nutidens turister, der sætter et stort præg på den gamle bydel, hvor de smukke krogede gamle gader er fyldt med alle mulige forskellige turistartikler, så som tørklæder, trækærerarbejder læderartikler etc. Kontrasten er derfor stor til det hotel som SunWay har hjulpet med at finde til os, og som ligger lige i nærheden af havnen i Marina Gouvia, hvor vi afleverer båden. Hotellet er et lille familiedrevet hotel, hvor hele familien Filippas gør meget ud af at give deres gæster en ægte græsk oplevelse. Det indbefatter bl.a. at vi under middagen bliver underholdt med en opvisning i de traditionelle græske danse, hvor der blandt andet bliver danset tæt mellem levende lys, samtidig med at en stribe tallerkner sendes af sted og smadres, alt imens publikum deltagende klapper taktfast. Vi nyder denne sidste aften i den lune græske aftenluft inden turen atter går med flyet hjem til Danmark.

Praktisk info

Rejsearrangør med yderligere informationer og brochurer: Sunway, www.sun-way.dk, tlf. 8697 5066

Rejsen dertil: Flyforbindelse til Preveza lufthavn eller Korfu, og derfra taxi.

Havnepenge: Gratis i naturhavne, 0-4 euro i mindre havne, 25 euro i Korfu, hvor vi lå centralt i byen, nedenfor det gamle fort.

Navigation: Gode søkort og en uvurderlig waterpilot over de græske farvande.

Det varme badevand gemmer på mange gode oplevelser.